

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do opublikowanego w Dzienniku Urzędowym komunikatu w sprawie T-279/19**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 220 z dnia 1 lipca 2019 r.)

(2019/C 406/53)

Strona 41, komunikat w sprawie T-279/19, Front Polisario/Rada otrzymuje brzmienie :

Skarga wniesiona w dniu 27 kwietnia 2019 r. – Front Polisario / Rada

(Sprawa T-279/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (przedstawiciel: adwokat G. Devers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Rady kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję Rady (UE) 2019/217 z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie zawarcia porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (Dz.U. 2019, L 34, s. 1) strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku kompetencji Rady do przyjęcia zaskarżonej decyzji, jako że Unia i Królestwo Marokańskie nie mają kompetencji do zawarcia umowy międzynarodowej mającej zastosowanie do Sahary Zachodniej w miejsce narodu Sahrawi, reprezentowanego przez Front Polisario.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku zbadania kwestii poszanowania praw podstawowych sprawy i międzynarodowego prawa humanitarnego, jako że Rada nie zbadała tej kwestii przed przyjęciem zaskarżonej decyzji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Radę obowiązku wykonania wyroków Trybunału, jako że w zaskarżonej decyzji pominięto motywy wyroku z dnia 21 grudnia 2016 r., Rada/Front Polisario (C-104/16 P, EU:C:2016:973).
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia podstawowych zasad i wartości przyświecających działaniom Unii na arenie międzynarodowej, ponieważ, po pierwsze, zaskarżona decyzja zaprzecza istnieniu narodu Sahrawi jako podmiotu prawa, zastępując go określeniem „odnośna ludność”; po drugie, z naruszeniem prawa narodów do swobodnego dysponowania ich zasobami naturalnymi, zaskarżona decyzja obejmuje zawarcie umowy międzynarodowej, która organizuje, bez zgody narodu Sahrawi, wywóz jego zasobów naturalnych do Unii, określając je jako pochodzące z Maroka; oraz, po trzecie, zaskarżona

decyzja obejmuje zawarcie umowy międzynarodowej mającej zastosowanie do okupowanej Sahary Zachodniej, z Królestwem Marokańskim, w ramach jego polityki aneksjonistycznej wobec tego terytorium, a także systematycznych naruszeń praw podstawowych niezbędnych do utrzymania tej polityki.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia podstawowych zasad i wartości przyświecających działaniu Unii na scenie międzynarodowej, jako że umowa międzynarodowa zawarta poprzez zaskarżoną decyzję ma zastosowanie do terytorium Sahary Zachodniej w ramach aneksjonistycznej polityki Królestwa Marokańskiego i systematycznych naruszeń praw fundamentalnych, jakich wymaga utrzymanie tej polityki.
 6. Zarzut szósty, oparty na błędnym zastosowaniu zasady proporcjonalności, ponieważ ze względu na odrębny i odmienny status Sahary Zachodniej, nienaruszalny charakter prawa do samostanowienia i status narodu Sahrawi jako osoby trzeciej, do Rady nie należało ustalenie stosunku proporcjonalności między rzekomymi „korzyściami dla gospodarki Sahary Zachodniej” a jej wpływem na zasoby naturalne Sahrawi.
 7. Zarzut siódmy, dotyczący naruszenia prawa do samostanowienia, ponieważ, po pierwsze, poprzez podstawienie określenia „odnośna ludność”, zaskarżona decyzja zaprzecza narodowej jedności narodu Sahrawi jako podmiotu prawa do samostanowienia; po drugie, naruszając prawo narodu Sahrawi do swobodnego dysponowania swoimi zasobami naturalnymi, zaskarżona decyzja organizuje, bez jego zgody, wywóz jego zasobów do Unii, które zostały zdefiniowane jako pochodzące z Maroka; oraz, po trzecie, z naruszeniem odrębnego i odmiennego statusu terytorium Sahrawi, zaskarżona decyzja obejmuje zawarcie umowy międzynarodowej mającej zastosowanie do okupowanej Sahary Zachodniej i ukrywa prawdziwy kraj pochodzenia produktów pochodzących z tego terytorium, określając je jako pochodzące z Maroka.
 8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia zasady względnego skutku traktatów, ponieważ zaskarżona decyzja odmawia narodowi Sahrawi statusu osoby trzeciej w stosunkach UE-Maroko i nakłada na niego zobowiązania międzynarodowe w odniesieniu do jego terytorium krajowego i zasobów naturalnych bez jego zgody.
 9. Zarzut dziewiąty, dotyczący naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowego prawa karnego, ponieważ, po pierwsze, zaskarżona decyzja obejmuje zawarcie umowy międzynarodowej mającej zastosowanie do Sahary Zachodniej, podczas gdy marokańskie siły okupacyjne nie posiadają *ius tractatus* w odniesieniu do tego terytorium i nie mogą eksploatować jego zasobów naturalnych, a po drugie, używając określenia „odnośna ludność”, wspomniana decyzja potwierdza nielegalne przeniesienie marokańskich osadników na okupowane terytorium Sahrawi.
 10. Zarzut dziesiąty dotyczący naruszenia zobowiązań Unii wynikających z prawa odpowiedzialności międzynarodowej, ponieważ zawierając umowę międzynarodową z Królestwem Marokańskim mającą zastosowanie do Sahary Zachodniej, zaskarżona decyzja potwierdza poważne naruszenia prawa międzynarodowego popełnione przez marokańskie siły okupacyjne wobec narodu Sahrawi oraz zapewnia pomoc i wsparcie w utrzymaniu sytuacji wynikającej z tych naruszeń.
-